

Historik

Vid Göta älvs utlopp, vid nuvarande Sandarna, fanns bosättningar redan under stenåldern. På grund av plundringar från sjöfarande flyttades dock bosättningarna längre upp längs älven. Lödöse, fyra mil norrut, brukar ses som Göteborgs äldsta föregångare.

Under Sten Sture den äldres tid flyttades Lödöse söderut till Nya Lödöse, som kom att kallas Gamle Staden. Efter det att Gustav Vasa, Karl IX och Gustav II Adolf upprepade gånger tvingat bort borgarna, flyttades staden 1619, genom ett dekret, till området innanför vallgraven där Nordstaden ligger idag. År 1621 fick staden sitt privilegiebrev av Gustav II Adolf.

Staden utvecklades bland annat genom fältmarskalk Erik Dahlberg till en av Europas starkaste fästningar. Vid 1800-talets början var den egentliga staden fortfarande begränsad till området Inom Vallgraven. Redan tidigt bosatte sig dock en del invånare utanför befästningsverken och förstadssamhället som Haga, Masthugget och Majorna växte upp. Vid 1800-talets början hade Göteborg drygt 12 000 invånare. Under hela 1800-talet ökade stadens befolkning, förutom under 1830-talet då staden drabbades av en svår koleraepidemi. Vid seklets slut hade befolkningen mer än tiodubblats.

Handeln var från början stadens huvudnäring och ännu vid 1900-talets början dominerade handel och sjöfart. Staden började sedan snabbt industrialiseras och blev snart en av landets viktigaste textilstäder. Fortfarande låg nästan all bostadsbebyggelse söder om Göta Älv. Efter första världskriget växte verkstadsindustrin till den största industrigrenen. Det var främst varven och SKF:s kullagerfabrik som expanderade.

Befolkningen fortsatte att öka starkt under 1940-talet. Det berodde dels på stora födelseöverskott, dels på införlivning av Västra Frölunda och Backa. Allmännyttiga bostadsbolag etablerades och nya bostadsområden byggdes vid Torpa, Norra Guldheden, Gråberget, Bö och Slättadamm.

Under 50-talet var fortfarande födelse- och inflyttningsöverskottet stort liksom bostadsbyggandet. Nya bostadsområden växte upp i Kortedala, Biskopsgården och Björkekärr.

Födelseöverskottet fortsatte under 60-talet, medan inflyttningsöverskottet upphörde. 1967 införlivades Angered, Bergum, Torslanda, Tuve och Säve. Stora nya bostadsområden, som Västra Frölunda, Bergsjön, Hjällbo, Backa och Länsmansgården uppfördes. Samtidigt byggdes flera industrianläggningar på Hisingen, bland annat byggde Volvo en ny personbilanläggning i Sörred, Götaverken ett nytt varv i Arendal och BP ett raffinaderi i Syrhåla.

Under 70-talet vände utvecklingen från en ständig tillväxt till folkminskning, minskad tillväxt av arbetstillfällen och ett bostadsöverskott. Folkminskningen fortsatte fram till mitten av 80-talet. Under dessa år tappade Göteborg 41 400 invånare. Andra hälften av 80-talet började befolkningen åter sakta öka. Under början av 90-talet växte flyktinginvandringen och födelseöverskottet så befolkningstillväxten blev större. År 2000 uppgick folkmängden till 466 990 och översteg därmed den gamla toppnoteringen från 1970. Sedan 2000 har befolkningen fortsatt växa och i november 2014 uppgick den till 540 000 personer.

Under slutet av 1990-talet och under 2000-talet har bostadsbyggandet varit koncentrerat till nya områden som Norra Älvstranden, Kviberg och Amhult i Torslanda samt förtätningar i de centrala delarna av staden.